

Apeliančių reikalavimai

Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2010 m. liepos 1 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-321/05;
- panaikinti 2005 m. birželio 15 d. Komisijos sprendimą (2005) 1757 galutinis (byla COMP/A.37.507/F3-Astra Zeneca);
- nepatenkinus minėtų reikalavimų, sumažinti savo nuožiūra apeliantėms ginčijamo Komisijos sprendimo 2 straipsnyje paskirtą baudą;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantės nurodo kelias skundžiamame sprendime padarytas teisės klaidas. Klaidos apibendrinamos toliau nurodytose atskirose antraštinėse dalyse:

Atitinkamos produkto rinkos apibrėžimas. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą patvirtindamas Komisijos sprendime dėl atitinkamos produkto rinkos padarytas išvadas, kad 1993–2000 m. laikotarpiu protonų siurblio inhibitoriai sudarė atskirą rinką.

Nurodytini du apeliacinio skundo pagrindai.

Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmą, Bendrasis Teismas suklydo laiko atžvilgiu neišnagrinėdamas įrodymų ir taip padarydamas išvadą dėl atitinkamos produkto rinkos 1993 m. remdamasis konkurencijos tarp protonų siurblio inhibitorių ir histamininių receptorių antagonistais padėtimi 2000 metais. Antra, Bendrasis Teismas suklydo neatsižvelgdamas į tą aplinkybę, kad protonų siurblio inhibitorių naudojimo padidėjimas buvo laipsniškas dėl gydytojų taikytos vaistų išrašymo „iš inercijos“ praktikos ir neturėjo reikšmės rinkos apibrėžimui.

Antruoju apeliacinio skundo pagrindu pabrėžiama tai, kad gydymo histamininių receptorių antagonistais, palyginti su protonų siurblio inhibitoriais, bendrų išlaidų klausimas yra esminis siekiant iš esmės remtis kainų skirtumais apibrėžiant rinką ir Bendrasis Teismas padarė klaidą neatsižvelgdamas į bendrą gydymo išlaidas.

Pirmasis piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi, susijęs su papildomos apsaugos liudijimais. Apeliacinio skundo pagrindus dėl pirmojo piktnaudžiavimo sudaro dvi dalys. Pirmą, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, vertindamas, kas sudaro įprastinę konkurenciją. Bendrasis Teismas suklydo nusprendždamas, kad apeliančių patentų biurams pateikti prašymai buvo realiai apgaulingi ir pripažindamas, kad buvo nereikšmingas apeliančių supratimo, kas yra jų teisėtos teisės į papil-

domos apsaugos liudijimą, pagrįstumas ir sąžiningumas. Skaidrumo trūkumo nepakanka, kad būtų konstatuotas teisės aktus pažeidžiantis piktnaudžiavimas, būtinas tyčinis sukčiavimas ar apgaulė. Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas, kas sudaro elgesį, kuriuo siekiama apriboti konkurenciją. Bendrasis Teismas buvo neteisingai konstatuodamas, kad vien kreipimasis dėl intelektinės nuosavybės teisės, kuri gali pradėti galioti 5–6 metais vėliau, buvo elgesys, kurį galima laikyti siekiančiu iškraipyti konkurenciją, nepaisant to, ar teisė galiausiai buvo suteikta ir (arba) įgyvendinta. Taip yra dėl to, kad elgesys yra beveik nesusijęs arba nutolęs nuo tariamai paveiktos rinkos.

Antrasis piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi: leidimų prekiauti panaikinimas. Apeliacinio skundo pagrindus dėl antrojo piktnaudžiavimo sudaro dvi dalys. Pirmą, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nustatydamas, kas sudaro įprastinę konkurenciją. Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, kad kliūčių pagal Bendrijos teisę nevaržomos teisės įgyvendinimas reiškia įprastinės konkurencijos pažeidimą. Antra, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas, kas sudaro elgesį, kuriuo siekiama iškraipyti konkurenciją. Bendrasis Teismas buvo neteisingai pripažindamas, kad vien teisėtos teisės pagal Bendrijos teisę įgyvendinimu siekiama iškraipyti konkurenciją. Kita vertus, jeigu Teisingumo Teismas pripažintų, kad pagal Bendrijos teisę suteikiamos teisės įgyvendinimas iš principo gali prilygti piktnaudžiavimui, piktnaudžiavimo konstatavimas turėtų būti grindžiamas daugiau nei paprasta tendencija iškraipyti konkurenciją. Apeliantės teigia, kad iš Komisijos turėtų būti pareikalauta įrodyti, jog teisėtai turimos teisės įgyvendinimu buvo siekta pašalinti bet kokią veiksmingą konkurenciją. Tai būtų panašu į reikalavimus bylose dėl privalomų licencijų, su kuriomis iš tikrųjų susijęs antrasis piktnaudžiavimas.

Baudos. Bendrasis Teismas neteisingai taikė Reglamento Nr. 17⁽¹⁾ 15 straipsnio 2 dalį, kai jis nepaneigė Komisijos apskaičiuotos baudos ir pats neatsižvelgė į tariamų piktnaudžiavimų naujumą, bet kokio faktinio poveikio konkurencijai nebuvimą ir kitas atsakomybę lengvinančias aplinkybes.

⁽¹⁾ Tarybos reglamentas Nr. 17, Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis Sutarties 85 ir 86 straipsnius (OL L 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3).

2010 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis byloje Europos Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-366/09) ⁽¹⁾

(2010/C 301/28)

Proceso kalba: italų

Teisingumo Teismo pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 256, 2009 10 24.